

כתובות נא
עניין: יצר אלבשה

מי השילוח פרשת פנחס

וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, ויקח כו', ולא יעלה ח"ו על הדעת לומר שזמרי ה"י נואף ח"ו כי מן הנואף לא עשה הקב"ה פרשה בחורה, אך יש סוד בדבר זה, דהנה יש יו"ד נקודות בזנות, הנקודה ה' מי שמקשע עלמו וכולך צמיד לדבר. עבירה היינו שהאדם צעלמו מושך עליו ה"ה"ר ואח"כ יש עוד ע"י מדרגות, ובכל המדרגות שניטל מהאדם כח בחירתו ואי אפשר לו להמלט מעבירה, עד המדרגה ה"ה"ד, היינו מי-שמרחיק עלמו מן ה"ה"ר ושומר עליה מן העבירה בכל-כוחו עד שאין זיכולתו לשמיר א"ע יותר מזה, ואז כשנחגבר ילרו עליו ועושה מעשה אז הוא צודאי רלון הש"י, וכענין יהודא ותמר, ואיכ"ו צת זוגו ממש. וזה הענין ה"י גם כאן, כי זמרי ה"י צלמת שומר עלמו מכל החלוות הרעות, ועתה עלתה בדעתו שהיא צת זוגו מאחר שאין צכוהו לסלק א"ע מזה המעשה ופנחס אמר להיפך שעדיין יש צכוהו לסלק עלמו מזה, וזה כי נער ישראל ואוהבבו, וזה ממש ענין פנחס שה"י דן את זמרי לנואף צעלמא, ע"כ דן אותו קנאין פוגעין בו ונטלס ממנו עומק יסוד הדבר שה"י צזמרי כי היא היתה צת זוגו מששת ימי צראשית, כמו שמצואר צכתבו הא"רי ז"ל, עד שמרצע"ה לא הכניס א"ע צזה לדונו צמיחה ונמלא שפנתס ה"י צמעשה הזה כנער היינו שלא ה"י יודע עמקות הדבר רק עפ"י עיני שכל אנושי ולא יותר, ואעפ"כ הש"י אוהבו והסכים עמו, כי לפי שכלו עשה דבר גדול צקנחתו ומסר את נפשו.

מי השילוח פרשת כי תצא

וראית צשצ"י, ונחמר צגמ"י ע"ז לא דצרה תורה
אלא כנגד ילכ"ר, ובענין מה שכלן החירה
תורה כנגד ילכ"ר מה שלא מלינו זאת צשום מקום,
אך כי נמלא לפעמים אשר ילר האדם מתגבר עליו
עד שלא יוכל לזוז צשום אופן ואז צרוור הדבר כי
מה"י הוא כמו שמלינו ציכודא, ולזאת גילתה התורה
זאת שלא יפול דעת האדם העושה.

צדקת הצדיק לרבי צדוק הכהן

מג. פעמים יש אדם עומד בניסיון גדול כ"ב עד שא"א לו שלא יחטא כד"ש (ברכות לב, א) מזה יעשה הבן כו' ובוזה הוא נחשב אונס גמור דרחמנא פטרי'. וגם בהסתת היצר בתוקף עצום שא"א לנצחו שייך אונס [ואם הש"י הסיב את לבו הרי אין חטא זה חטא כלל רק שרצון הש"י ה"י כן] ועמ"ש בכתובות (נא, ב) גבי תחלתו באונס אפי' צוחת לבסוף שאלמלא מניחה היא שוכרתו מותרת לבעלה מ"ט יצר אלבשה הרי דזה מחשב אונס גמור אעפ"י שהוא מרצונה מ"מ יצר גדול בזה א"א באדם לבופו והוא אונס גמור ואין בזה עונש אף דעשה איסור כיון דה"י אונס. אבל האדם עצמו א"י להעיד ע"ע בזה כי אולי עדיין היה לו כח לבוף היצר [וכמו ששמעתי בזה מענין זמרי שטעה בזה]: